

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας, ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιᾶς καὶ ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἄς πανηγυρίσωμε καὶ πάλι μαζί μὲ ὅλη τὴν Κτίσι, ἡ ὁποία ἀνακαινισμένη γύρω μας εὐωδιάζει...

Καὶ ἡ Πανηγυρις αὐτὴ ἄς εἶναι συνεχῆς καὶ παντοτινὴ, διότι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ὄχι μόνο ἐνικήθησαν καὶ ἐπατήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἔπαψαν πλέον νὰ τυρρανοῦν καὶ δυναστεύουν τὴν Εἰκόνα καὶ τὴν Δημιουργία τοῦ Θεοῦ!...

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει...»... «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη»... «Σήμερον ὁ Δεσπότης ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε δεινῶς κεκρατημένους»... «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια...»!...

Τὴν λαμπρὰ αὐτὴν ἡμέρα καὶ πανευφρόσυνο αισθανόμεθα νὰ διαπερνᾶ τὴν ὑπαρξίμας τὸ παν-χαρομόσυνο ἄγγελμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου:

Ἀδελφοί, «ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, **Συνεζωποίησε** τῷ Χριστῷ καὶ **Συνήγειρε** καὶ **Συνεκάθισεν** ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...»¹.

Ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος σὲ εὐσπλαγχνία, «Αὐτὸς ἔκυψεν εἰς τὴν γῆν καὶ εὗρε τὴν Εἰκόνα»²... Καὶ ἐζωποίησε Αὐτὴν· καὶ τὴν ἀνέστησε καὶ τὴν ὑψωσε· καὶ τὴν ἐκάθισε στὸν Θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου...

Δόξα τῇ Εὐσπλαγχνίᾳ Σου, Κύριε!... **Δόξα** τῇ Οἰκονομίᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε!... **Δόξα** Σοι ὁ Θεός, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

* * *

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές ἐν Χριστῷ·

«Μέγα ἄνθρωπος!», ἀκούγεται ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν αἰῶνων, ἀπὸ τὸν σοφὸ Παροιμιστὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης³.

Μεγάλο πρᾶγμα αὐτὸ τὸ δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο λέγεται Ἀνθρωπος! Τὸ ὠραιότερο δημιουργημα, ἡ κορωνὶς τῆς δημιουργίας, ἡ Εἰκὼν τοῦ

Θεοῦ... Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν μεγαλωσύνη του αὐτῆ, ἔπρεπε -ἀναζωοποιημένος, ἀπελευθερωμένος καὶ ἀνακαινισμένος πλέον- νὰ ἐπανεύρη τὴν ἀρχαία δόξα του, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος μέσα στὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, νὰ ἰδῆ τὸν Θεό!...

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας ἐγκαινιάζει τὴν **περίοδο τῆς δυνατότητος τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ**... Αὐτὸ τὸ **Χάρισμα τῆς Ὁράσεως τοῦ Θεοῦ** θὰ μᾶς δοθῆ βεβαίως στὴν πληρότητά του στὰ Ἰσχατα, στὴν Καινότητα τῆς Κτίσεως, ὁπότε «ὀψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι»⁴... Τότε οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ «ὄψονται τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»⁵.

Ἀλλά, ὁ σαρκωθεὶς καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς Κύριος καὶ Θεὸς μας θεωρεῖ ὡς εὐτυχεῖς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ὄντως εὐτυχεῖς, ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι στὴν ζωὴ αὐτῆ θὰ ἔχουν καθαρότητα καὶ ἀγνότητα ψυχῆς, διότι αὐτοὶ θὰ ἰδοῦν τὸν Θεό: **«Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῆ καρδιά, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται»**⁶.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀφελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, **ἀλλαγὴ φρονήματος**: ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ υἰοθετήσουμε, νὰ ἐνστερνισθοῦμε τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας**, δηλαδὴ Φρόνημα Ἀνιδιοτελείας καὶ Αὐτοθυσίας· Φρόνημα Ταπεινώσεως καὶ Ὑπακοῆς Οὐσιαστικῆς.

Ἀδελφοί, μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Απόστολος Παῦλος, «μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε (φροντίζετε), ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»⁷.

Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς μεταγγίση τὸ **Φρόνημά Του**. Τὸ Φρόνημα αὐτὸ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν **Ἀγάπη καὶ τὴν Εὐσπλαγχνία**... Καὶ αὐτὴ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν **Καθαρότητα τῆς Καρδιάς**... Καὶ τότε, θὰ μᾶς δοθῆ τὸ μεγάλο **Χάρισμα τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ**.

«Ἡ καθαρότης τῆς καρδιάς», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, «εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδυνάτους πού πέφτουν»... Καὶ συνεχίζει: «Ἐὰν βλέπῃς τὸν ἀδελφόν σου νὰ ἀμαρτάνῃ, ρίξε ἐπάνω στοὺς ὤμους του τὸν χιτῶνα τῆς ἀγάπης σου»⁸...

Μία Ἀγάπη τοιαύτης φωτεινότητος ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας**... Ἡ Ἀγάπη αὐτὴ εἶναι πράγματι καθαρτικὴ, δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ, ἐφ' ὅσον «μετατίθῃσιν Αὕτη τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν»⁹, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, καὶ μᾶς ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν **Θεὰ τοῦ Θεοῦ** μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἶναι λοιπὸν «Μέγα Ἄνθρωπος», ἀλλὰ εἶναι πολυτιμότερος ὁ **Ἐλεήμων Ἄνθρωπος**: «Καὶ Τίμιον Ἄνηρ Ἐλεήμων»¹⁰!

* * *

Εἶθε, Ἀδελφοί μου, οἱ πολῦτιμες εὐχῆς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, μὲ τὴν Χάρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ τὶς πρεσβείες τῆς Θεοτόκου, **νὰ μᾶς ἐνισχύουν**

στὸν ἀγῶνα τῆς ἀλλαγῆς Φρονήματος, προκειμένου νὰ γίνωμε ὄντως
Εὐσπλαγχοι, γιὰ νὰ ἐξαγνισθῆ ἡ καρδιά μας καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς Θεᾶς
τοῦ Θεοῦ, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!
† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2013

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριό μας
Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὡρεῶν Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

-
1. Ἐφεσ. β' 4-6.
 2. Ἰ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 504B, *Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Α', § 18.*
 3. Παροιμ. κ' 6.
 4. Α' Ἰωάν. γ' 2.
 5. Ἀποκαλ. κβ' 4.
 6. Ματθ. ε' 8.
 7. Φιλιπ. β' 4.
 8. Πρβλ. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, *Λόγος NH', σελ. 239.*
 9. Ἰ. Χρυσόστομος, PG τ. 61, στλ. 273, *Ὁμιλία ΑΒ', § Γ', εἰς τὴν Α' Κορινθίους.*
 10. Παροιμ. κ' 6.